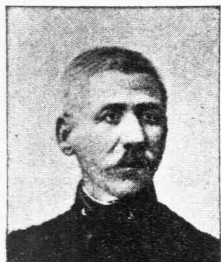

ΣΥΝΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ «ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ»

ΕΙΣ τὸ περυσινὸν Ἡμερολόγιον τοῦ 1898 ὁ φίλος καὶ κάλλιστος συνεργάτης κ Γεώργ. Φιλάρετος κατεχώρισε συγκεντρωτικωτάτην ἀληθῶς καὶ πλήρη περιπετειῶν *ἱστορίαν ἐνὸς στρατιώτου*, τοῦ ἐξ Ἀμφίσσης Π. Ἀγγελιογιάννου, ὅστις ὑπαξιωματικὸς ὢν καὶ διακριθεὶς εἰς πλείστας περιστάσεις, καθ' ἃς ἐδικαιοῦτο νὰ προαχθῆ καὶ τιμηθῆ ἐξαιρετικῶς, τούναντιον ἡμείφθη σκληρότατα ὑπὸ τῆς πολιτείας, ὑποβιβασθεὶς εἰς ἀπλοῦν στρατιώτην ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἶχε τὸ ἥθικόν σθένος νὰ καταγγεῖλῃ τὸν ἀξιωματικόν του ἐπὶ καταχρῆσει!

Αἱ σημειώσεις τοῦ κ Φιλάρετου σταματῶσι μέχρι τοῦ 1877, καθ' ἣν ἐποχὴν, ἡμέραν τινα τοῦ Δεκεμβρίου, συνήνητσε τὸν ἀναξιοπαθοῦντα στρατιώτην τοῦ καθήκοντος εἰς Χαλκίδα ἱστάμενον φρουρὸν ἔν τινι σκοπιᾷ τῶν αὐτόθι εἰρκτῶν. Ἡ πλήρης ὀδύνης καὶ ἀπογοητεύσεως ἔκφρασις τῆς μορφῆς του ἐνεποίησαν τοιαύτην αἴσθησιν εἰς τὸν κ. Φιλάρετον, ὥστε τοῦ διήγειρε τὴν περιέργειαν νὰ ἐρωτήσῃ καὶ μάθῃ τὴν ἱστορίαν του.

Ἐκτοτε εἶχε παρέλθει εἰκοσαετία ὁλόκληρος χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν τύχην τοῦ γενναίου στρατιώτου.

Ἦδη συλλέξαντες καὶ τὰς κατόπιν εἰδήσεις τοῦ βίου του, συμπληροῦμεν τὴν ἱστορίαν τοῦ γενναίου αὐτοῦ τέκνου τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ὅταν, διὰ τὴν εὐτολμον στάσιν του, ἐξέπεσεν ἀδίκως καὶ ἀυθαιρέτως τοῦ βαθμοῦ του εἰς ἀπλοῦν στρατιώτην, ἐζήτησε νὰ παραιτηθῆ ἀλλὰ κατὰ νόμον δὲν τῷ ἐπετράπη. Ἐβλεπεν ἐν τῷ μεταξύ προαγομένους τοὺς κατωτέρους του. Καὶ αὐτός, πιστὸς εἰς τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τοὺς νόμους καθήκον, ἔπινεν ἀγογγύστως τὸ πικρὸν ποτήριον τῆς σκληρᾶς δοκιμασίας.

Ἄλλ' εὐρέθη εἰς εὐσυνείδητο ἀνὴρ, ὁ Διοικητὴς του συναγματάρχης Δημητρακόπουλος, ὅστις δι' ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐπέτυχε νὰ ἀνακτήσῃ τὸν βαθμὸν του ὁ ἀδικούμενος στρατιώτης.

Εἰς Πλάτανον τοῦ Ἄλμυροῦ ἰδὼν ὅτι ὁ τότε ὑπολοχαγὸς Νικολαΐδης διοικῶν ἄτακτον σῶμα εἶχεν ἀποκλεισθῆ καὶ ἐκινδύνευε πανταχόθεν, παραλαβὼν 30 ἄνδρας τοῦ 2ου πεζ. τάγματος, ἐν γνώσει τοῦ ὑπασπιστοῦ κ. Μ. Δούκα, ἔδραμε τὴν νύκτα καὶ ἐβοήθησεν αὐτὸν ἀποτελεσματικῶς.

Ἐκτοτε ἐχρησιμοποιήθη εἰς μεταβατικὴν ὑπηρεσίαν, σπουδαίως συν-

τελέσας εἰς τὴν δημοσίαν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀπράλειαν, ἐφ' ᾧ καὶ συνεστήθη ὅπως προβιβασθῆ κατ' ἐκλογὴν εἰς ἀνθυπασιπιστὴν. Ἄλλ' ἡ πολιτεία τόσον βραδέως κινεῖται ὅ-αν πρόκηται νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν ἀρετὴν! Τῷ 1885, τῇ προτάσει τοῦ διοικητοῦ του κ. Γκολφίνοπούλου, ἐγένετο ἀνθυπασπιστής.

Εἰς τὰ 1886, κατὰ τὰς γνωστάς συμπλοκάς, εἰς Γκριτζάνον ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος καὶ ἐπὶ τοσοῦτον διέπρεψεν ἐπὶ ἀνδρείᾳ καὶ στρατιωτικῇ τέχνῃ, ὥστε συνεπέα ἐκθέσεως τοῦ διοικητοῦ του συνταγματάρχου Σταΐκου προεβιβάσθη εἰς ἀνθυπολοχαγὸν κατ' ἐκλογὴν.

Τῷ 1890 διοικητὴς μεταβατικοῦ ἐν τοῖς δυτικαῖς δῆμοις Φθιώτιδος συνέλαβεν ὀλόκληρον ληστρικὴν συμμορίαν ὑπὸ τὸν ἀρχιληστὴν Τσοῦκαν, ὅποτε ἡ Κυβέρνησις τῷ ἀπένειμε τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.

Τῷ 1892 ἔνεκεν ὀρίου ἡλικίας ἀπεστρατεύθη· ἀλλὰ τῷ 1897, ὅ-αν ἡ πατρίς εἶχεν ἀνάγκην τῶν τέκνων της, ὁ γενναῖος στρατιώτης ἔσπευσεν εἰς Ἀθήνας καὶ δι' ἀναρροῶς του, ἣν ἰδιοχειρῶς ἐπέδωκε τῷ Ὑπουργῷ κ. Μεταξᾶ, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ στράτευμα τοποθετηθεὶς εἰς τὸ 4ον τάγμα τῶν Εὐζώνων ἔνθα καὶ ὑπηρετεῖ ἄχρι σήμερον.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἡ θλιβερὰ ἱστορία, ἣν κατέλειπεν ἡμιτελῆ ὁ κ. Φιλάρετος πέρυσιν, οὐ μόνον συμπληροῦται ἤδη, ἀλλὰ καὶ παρουσιάζει ἰκανὰ φωτεινὰ καὶ παρήγορα σημεῖα, ἀφοῦ ἡ Πολιτεία ἀνεγνώρισεν ἐπὶ τέλους καὶ ἀντήμειψεν ἓνα σπάνιον τύπον στρατιώτου, οὐ παραθέτομεν καὶ τὴν συμπαθῆ φυσιογνωμίαν ἀνταποκρινόμενοι εἰς εὐλογον ἐπιθυμίαν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Ἡμερολογίου

ΣΕ ΜΙΑ ΜΙΚΡΟΥΛΑ

ΣΙΜΑ μου ὄ-αν ἐπέρασες, μικροῦλα λατρεμμένη,
Γεμάτη νειότη κ' ἔμορφιά καὶ ποίησι καὶ χάρι,
"Αχ! ἡ ματιὰ σου ἔπρεπε γιὰ μέ νὰ μείνῃ ξένη
Γιατ' εἶσαι λούλουδο ἐσὺ κι' ἐγὼ χλωμὸ χορτάρι.

"Αχ! ἡ φωνή σου ἡ γλυκεῖα, π' ἀηδόνι ξεπερνάει,
Δογάκια ἀλησμόνητα ὄ-αν μοῦ 'πε ἓνα βράδυ,
Μέσ' 'ς τὴν καρδιά μου τὴ φτωχὴ δὲν ἔπρεπε νὰ πάη,
Γιατ' εἶσαι σὺ χρυσοῦ ἀύγῃ κι' ἐγὼ βαθὺ σκοτάδι.

'Στόν ὤμο μου ὄ-αν ἔγειρες τ' ἀθῶο σου κεφάλι
Καὶ μοῦ 'πες πῶς θὰ μ' ἀγαπᾷς, μικροῦλα, αἰώνίως,
"Αχ! ἔπιασα νὰ τυρλωθῶ 'ς τὰ μαγικά σου κάλλη,
Γιατ' εἶσαι ἀνοιξὴ ἐσὺ κ' ἐγὼ χειμῶνος κρύος...

Σμύρνη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ